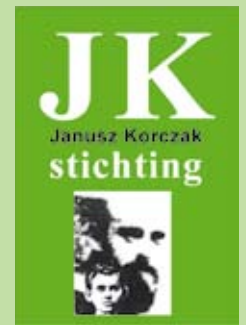

Janusz Korczak Bulletin

halfjaarlijkse nieuwsbrief van de Janusz Korczak Stichting
najaar 2012

VAN DE REDACTIE EN HET BESTUUR

Het jaar 2012 loopt ten einde als dit bulletin verschijnt. Een bewogen jaar, waarin we zowel de 70e sterfdag van Janusz Korczak, als het 30-jarig jubileum vierden met een grandioze jubileumdag op 6 oktober jongstleden. Verderop in dit bulletin vindt u een verslag hiervan.

Eerder dit jaar vond nog een aantal interessante activiteiten plaats, waarover u hieronder meer kunt lezen, zoals het Nash Dom kamp en de reünie voor oud-Nash Dom-gangers aan de Wolga. Iets korter geleden vond de uitreiking van de Korczakprijs plaats en ook daarvan doen wij uiteraard verslag. Jan v.d. Born vat voor ons het 'jaarbericht kinderrechten 2012 samen' en op het prikbord vindt u weer een aantal interessante berichten en links.

Rest ons nog een aantal wijzigingen te melden in de samenstelling van ons bestuur:

- *Theo Cappon* is weliswaar terug getreden als voorzitter van onze stichting, maar blijft actief! Hij blijft lid van het bestuur en zal ook de bestelafdeling onder zijn hoede nemen. En natuurlijk zal hij overal het verhaal van Korczak blijven vertellen.
- *Arie de Bruin* is vanaf oktober de nieuwe voorzitter. Hij is pedagoog, heeft een loopbaan van 44 jaar in het onderwijs achter de rug en heeft daar vele verschillende functies gehad. Hij is net met pensioen maar is nog actief in het onderwijs als leraar muziek op een basisschool en hij doet freelance werk voor diverse onderwijsorganisaties.
- *Mia van Gulik* zal m.i.v. 1 januari haar werkzaamheden als penningmeester van onze stichting overdragen aan Paul Boersma. Mia heeft zich vele jaren met een ongelooflijke toewijding ingezet voor de Korczakstichting. Wij willen haar hier heel hartelijk voor bedanken en nog vele gezonde jaren toewensen. In kleine kring zullen we haar flink in het zonnetje zetten.
- *Paul Boersma* is theoloog en onderwijskundige, werkzaam bij de Besturenraad PCO te Woerden. In de kleine revue in dit bulletin kunt u zijn betrokkenheid met Korczak lezen. Wij zijn blij dat hij als

penningmeester zitting wil nemen in ons bestuur en hopen op een goede samenwerking in de komende jaren.

UIT HET WERK VAN KORCZAK

Kleine Revue

De blik op kinderen, aldus Korczak, zou meer gevuld moeten zijn met zelfvertrouwen en vanuit het eigen perspectief opgebouwd. Korczaks hoofdwerk *Hoe houd je van een kind* eindigt niet voor niets met de woorden dat de bezieling in laatste instantie uit jezelf dient te komen. Korczak bezielt, dat is zeker, maar hoe heeft de lezer van zijn werk dit innerlijk verwerkt, wat is daarvan zichtbaar en voor met name kinderen merkbaar? In deze vaste rubriek, vernoemd naar het beroemde kindertijdschrift: *Kleine Revue*, doen we het verzoek aan een aantal lezers om een paar vragen te beantwoorden. Uiteraard staat daarbij het werk van Korczak centraal. Wij hopen dat de beantwoording van de vragen in de geest van Korczaks kinderkrant persoonlijke bijdragen oplevert, zonder opsmuk of volzinnen. Dit keer worden de vragen beantwoord door Paul Boersma, nieuw bestuurslid van de Janusz Korczak Stichting.

Even voorstellen

Na een gelukkige jeugd in Friesland (Huizum) – in 1949 geboren als tweede uit een gezin met zes kinderen – en nog enige jaren in Gouda gewoond hebbende, mocht ik als bètajongen studeren aan de VU (theologie/filosofie). Gelukkig getrouwd met een op Marken geboren verpleegkundige (nu orthopsycholoog) kregen wij drie kinderen, van wie twee geboren in Colombia. We gingen wonen in Badhoevedorp, en wonen daar nog! Dat ik leraar werd aan de mooiste school van Nederland, het Hermann Wesselink College in Amstelveen, is zeer bepalend geweest voor mijn leven. Na twaalf jaar verbond ik mij aan een door mij zelf vormgegeven godsdienstpedagogisch instituut (gedurende zes jaar, gevestigd op de Hogeschool Holland) en sindsdien ben ik landelijk werkzaam op het terrein van levensbeschouwelijke en maatschappelijke vorming en adviseer ik op allerlei wijzen protestantse scholen. Ik deed mijn

werk als medewerker van achtereenvolgens de Unie voor Christelijk Onderwijs, het CPS en doe het nu in dienst van de Besturenraad, het verband van christelijke scholen.

Al die tijd heb ik alle ruimte gekregen om te schrijven, lezingen te houden, studiedagen te organiseren etc. ... een unieke positie die als een kleed mij omgeeft.

Mede om mijn voormalige Uniecollega Mia van Gulik ter wille te zijn en na een ontmoeting met Arie de Bruin op een reis naar het Midden Oosten, heb ik besloten mij dienstbaar te maken aan de Korczak Stichting.

1. De kennismaking

Het zal op een onderwijsconferentie zijn geweest waar ik Theo Cappon ontmoette. Hij was een vriend van een collega van me en hij maakte indruk, vooral zijn gedrevenheid. Maar de filosofie van Korczak ging wat aan mij voorbij. Ik was gericht op het voortgezet onderwijs en dit ging over kinderen. Later wist ik hem een keer te interviewen bij hem thuis en toen, ja toen ging het leven. Cappon heeft al vroeg als Paboleraar de jas van Korczak aangetrokken om hem nooit meer uit te doen. Daarna nodigde ik hem uit op conferenties die ik voor het onderwijs organiseerde en hij nam die aan. En maakte indruk op de leraren. Ik was intussen een paar jaar eerder toegetreten tot de donateurs en ontving mooie boeken, waar ik soms ook een deel van las.

2. De inspiratie

Korczak inspireert vooral door de onvoorwaardelijke beschikbaarheid voor en dienst aan kinderen; en zijn vertrouwen dat hij in kinderen stelt. Zijn verbondenheid met en geloof in kinderen is de belangrijkste drijfveer voor kinderen om zich te ontwikkelen. De mens Korczak ken ik niet goed, wel zijn toewijding aan (wees)kinderen.

3. De praktijk

Ik heb wel geleerd dat je niet te veel moet denken dat kinderen leren voor later. Dat is me wel zelf meegegeven, maar ik concentreer me nu op wat zij zelf nu betekenen. Niet zozeer – wat kinderen vaak zijn – als een genot voor volwassenen, maar als mens die net als ieder ander volledig is. Kinderen groeien op, en worden ook gevormd door anderen, zijn op anderen gericht. Maar je moet hun denken en voelen volledig serieus nemen. In mijn werk speelt het mee dat ik schoolleiders graag bevraag op hun kijk op kinderen, voor wie zij hun werk

doen. Ik denk soms dat we dat in ons bezig zijn als schoolleiders vergeten.

4. de 'foto'

Het meest aangrijpend is de tocht naar de trein die hem en zijn tweehonderd kinderen weg zou voeren naar de vernietiging. Er zijn vele gedachten en uitspraken die blijven spreken. Om er een te noemen: we moeten ons uitstrekken om kinderen te bereiken. Die gedachte is veel mooier dan dat we moeten bukken om hen nabij te zijn. Niet wij moeten ons kleinmaken, maar wij moeten juist omhoog reiken om kinderen te bereiken. Intussen weet ik wel dat we ons moeten hoeden voor een adoratie van het kind. Daar is het niet mee gediend.

5. De toekomst

Desanne van Brederode heeft eens genadeloos onze adoratie van het kind bekritiseerd. Het kind, de enige kick die ons nog bevredigt, nu we ogenschijnlijk alles ons kunnen veroorloven, althans als je in Buitenveldert woont. Zij wijst erop dat kinderen ons dan ook niet mogen teleurstellen. We hebben immers alles voor ze over. Maar dat belast kinderen dan zeer, zij moeten wel aan onze verwachtingen voldoen. Ik denk dat Korczak kinderen juist serieus nam zoals volwassenen en zo juist voorkwam dat we ze heilig verklaren.

Paul Boersma

ACTIVITEITEN JKS

Dit jaar werd in augustus opnieuw een Nash Dom kamp in Nederland gehouden. Hierbij een verslag van één van de medewerkers van de Nash Dom-groep.

Het verleden komt tot leven in zomerkamp Nash Dom

De tijd is een wonderlijk iets, vooral in een zomerkamp. De tijd vliegt voor het kind dat verdiept is in een workshop, een lied of een spel in het bos. De tijd kan soms niet snel genoeg gaan voor het kind dat heimwee heeft en naar huis verlangt. De vermoeide begeleider vindt het kamp soms te lang en dan weer veel te kort. We tellen de schamele uurtjes nachtrust, maar verliezen de tijd uit het oog als we met de kinderen spelen, zingen en lachen. Verleden en toekomst lijken in het kamp niet te bestaan. Een verdwaalde krant, met koppen over de oorlog in Syrië of de komende verkiezingen, lijkt uit een andere wereld te komen. Gaat het leven buiten ons vrolijke huis gewoon zijn dagelijkse gang? We zijn een oase in de tijd.

Toch speelt het verleden in ons kamp een belangrijke rol. Ten eerste komt het verleden van Korczak elk jaar weer tot leven: zijn verhaal wordt traditiegetrouw op de Korczakdag verteld. Zijn inspanningen voor het weeshuis, de verschrikkingen van het getto van Warschau en zijn laatste tocht met de kinderen naar de Umschlagplatz vanwaar ze naar het vernietigingskamp Treblinka werden gebracht. Daar ligt nu een groen veld met witte stenen, met in het midden de herdenkingssteen van Korczak.

Dat het verleden hiermee wel erg dichtbij komt, bleek uit de reactie van één van de jongste kinderen: ‘Maar dat veld met de kinderen, dat is toch niet hier?’ Hij keek bezorgd naar het veldje voor ons huis waar we altijd spelletjes deden of aan het eind van de dag bij elkaar kwamen. Een meisje stond later die dag naar ons huis te kijken en zei vol bewondering: ‘Maar heeft Korczak dit huis dan helemaal zelf gebouwd?’ De logica van jaartallen en geografie ontbreekt: het verleden is hier en nu.

Ook de kinderen in ons kamp, tussen de 5 en 13 jaar, dragen nu al een verleden met zich mee. Dat verleden kan bestaan uit herinneringen aan verjaardagsfeestjes, knuffelende opa’s en oma’s, een vakantie in Frankrijk. Dit zijn blijde en lichte herinneringen die van een kind een zorgeloze vlinder hebben gemaakt. Voor andere kinderen weegt het verleden zwaarder. Zij herinneren zich misschien ruzies, scheldpartijen, wanhoop over schulden, of zelfs alcoholisme en geweld.

Voor deze kinderen lijkt een zomerkamp als Nash Dom extra belangrijk. Wat de volwassenen vóór ons misschien ook hebben verpest voor de kinderen, wij zouden dat wel in één week goed willen maken. Wantrouwen en achterdocht proberen we om te buigen in respect en vertrouwen. We blijven proberen het goede in het kind te zien – ook al vinden we dat zelf soms moeilijk en wil het kind ons niet altijd geloven. Het is een klein zaadje dat we in hun hoofd planten. We kunnen alleen maar hopen dat hieruit

bloemen kunnen groeien die het onkruid overwoekeren.

Ook Korczak vroeg zich af wat vergeten en herinneren nu precies betekent. Waarom vergeten we soms belangrijke dingen maar herinneren we ons kleinigheden? In het laatste jaar voor zijn deportatie heeft hij gezegd: ‘Als de bossen in brand staan moeten we de rozen herinneren.’

De kinderen die dit jaar in ons zomerkamp waren, zijn al lang weer thuis en gaan misschien al weer naar school. Hun verleden – licht of zwaar – is misschien niet veranderd. Maar ze dragen nu ook iets anders met zich mee: een herinnering aan een plek waar iedereen zichzelf mag zijn.

Thea Mepschen

Russische Korczak vrienden vieren 20 jaar Nash Dom kampen

In het weekend van 13 – 15 juli jl organiseerde de Russische Korczak Stichting een bijzondere reunie voor alle begeleiders uit Rusland en Nederland die sinds 1993 hebben deelgenomen aan de Nash Dom integratiekampen. Vanuit Nederland reisden 9 ‘oud-gedienden’ naar Moskou om deze happening mee te maken. De reunie vond plaats bij het stadje Myshkin aan de Wolga (400 km ten Noord-Oosten van Moskou) .

Twee volgeladen touringcars en ettelijke personenauto’s vertrokken in alle vroegte vanaf het Metrostation ‘Alexandrovskaaya’. Het waren vaak emotionele momenten daar bij het ontmoetingspunt. Velen hadden elkaar in jaren niet gezien en de omhelzingen waren niet van de lucht.

Ruim vier en een half uur later bereikten we onze bestemming, een hotelcomplex bestaande uit verspreid liggende luxe blokhutten te midden van het bos aan de oever van de majestueuze Wolga.

We werden met muziek en gezang verwelkomd door de organisatoren uit Moskou en de vrienden uit Oekraïne die vooruit gereisd waren. Er wachtte ons zowel een feestelijk als serieus programma. We gingen na wat ons deze 20 jaar gebracht heeft, maar vooral ook hoe we deze waardevolle traditie kunnen behouden.

Belangrijke vragen kwamen aan de orde, zoals: Hoe zorgen we ervoor dat Korczaks ideeën de basis blijft voor de pedagogische benadering in deze kampen. Maar ook: kunnen we kinderen opnemen in de Nash Dom kampen waarvoor het eigenlijk bedoeld is. Dus kinderen met een fysieke beperking of kinderen uit sociaal-zwakke gezinnen. Maar dat samen met kinderen uit reguliere gezinnen zonder beperking. Kortom, een echt integratiekamp.

In ieder geval werden concrete initiatieven ontwik-

keld door verschillende werkgroepen te vormen die gaan werken aan een Nash Dom-concept voor de komende 10 jaar.

Tot slot: We hebben de Russische collega's en vrienden uitgelegd dat de samenwerking van karakter is veranderd nu we in Nederland sinds 2009 eigen Nash Dom kampen organiseren (zie o.a. het verslag van het Nederlandse Kamp deze zomer elders in dit Bulletin) . Maar deelname op persoonlijke titel aan de Russische Nash Dom kampen blijft mogelijk, zoals ook dit jaar al gebeurde. Bovendien bezoeken we elkaar regelmatig en maken we gebruik van elkaars ervaringen. Het concept van de Nash Dom kampen, zoals dat in 1993 door Irina D, Demakova is ontwikkeld blijkt springlevend en heeft wortel geschoten in Nederland, Brazilië en waarschijnlijk binnenkort in België.

Voldaan en met nieuwe inspiratie reisden we na deze bijzondere ontmoeting terug naar Nederland.

Janusz Korczakprijs naar Stichting "Het leerorkest"

De uitreiking van de Korczakprijs vond plaats op 22 november 2012. In Muziekgebouw aan het IJ in Amsterdam gaven de kinderen van het Leerorkest een fantastisch concert en er was heel veel belangstelling. Velen hadden nog nooit van Korczak gehoord. Maar nu wel. Alle bezoekers ontvingen een brochure meegegeven en het artikel "Wie is Janusz Korczak?".

Marian Koren heeft namens de jury een prachtige toespraak gehouden, Arie de Bruin sprak namens het bestuur en na afloop zijn velen bij onze informatiestand nog langs geweest.

Een stukje uit het juryrapport:

"De jury is onder de indruk van dit innovatieve muziekeducatie programma. Het heeft als doel de kinderen uit de basisschool de kans te geven een muzikale ontwikkeling door te maken en een muziekinstrument te leren bespelen. De initiatiefnemer van dit unieke project, Marco de Souza, is er van overtuigd dat muziek belangrijk is voor alle kinde-

ren. De kinderen die deelnemen kunnen al snel laten horen wat ze geleerd hebben in een echt orkest. Dat is een ervaring die motiveert en stimuleert.

Deze aanpak is uniek in Nederland. Iedere week oefenen de kinderen in groepsverband op een instrument. Er wordt nauw samengewerkt met basisscholen en de lessen worden in de eigen school gegeven. De hele klas doet mee, 4 jaar lang. De lessen worden gegeven door professionele musici. Met het Nederlands Philharmonisch Orkest wordt intensief samengewerkt in een levendige kruisbestuiving tussen amateurkunst en professionele kunst."

leuke info op het www

Kinderrechten in Nederland? Dat is toch iets voor kinderen in ontwikkelingslanden? In ons land hebben we het toch allemaal goed geregeld? Dit zijn nog steeds reacties die voorkomen. Nederland heeft in 1995 het VN-verdrag inzake de Rechten van het Kind geratificeerd. Nederland moet er alles aan doen om ervoor te zorgen dat kinderen in een veilige, opvoedkundige en beschermde omgeving op kunnen groeien en waarin kinderen zich goed kunnen ontwikkelen. KinderrechtenNU staat voor het bevorderen en het bereiken van structurele kinderp participatie en implementatie van kinderrechten in de samenleving. KinderrechtenNU verstaat onder kinderp participatie: meedenken, meepraten, meebe-slissen, meehelpen en meedoen. Kinderen doen NU mee. Dat betekent NU investeren in LATER.
www.kinderrechten.nu

<http://hetkind.org> 'inspireert, legitimeert en verbindt iedereen die is toegewijd aan de ontwikkeling van kinderen en jonge mensen'

Kinderen nemen de troonrede over

Op initiatief van het online tijdschrift Kindermishandeling hebben kinderen een eigen troonrede gemaakt waarin ze de politiek oproepen om tot één plan te komen dat kindermishandeling aanpakt. De schriftelijke troonrede begint met de zin: 'In ons

land worden er per jaar 118.000 van onze vriendjes en vriendinnetjes mishandeld, misbruikt en verwaarloosd. Dat zijn er 118.000 te veel.'

Naast de kinderen liet de redactie ook troonredes schrijven door Hammeeda Lakho van Stichting Geheim geweld, Erik Gerritsen van Bureau Jeugdzorg Amsterdam en van Victoria Heart die zelf slachtoffer is geweest van kindermishandeling. De Bernard van Leer Foundation en Augeo Foundation zijn de bedenkers van de kindertroonrede.

Hulp voor ouders

In de troonrede roepen de kinderen de regering op om kindermishandeling bij de bron aan te pakken. 'Als onze ouders ons mishandelen of verwaarlozen, doen ze dat meestal omdat ze zelf al heel lang problemen hebben. Daarom willen wij dat er eerder met onze ouders gepraat wordt. Door burens en familie, maar ook door onze huisarts, meesters en juffen.'

Beter samenwerken

Ook vragen de kinderen meer aandacht voor het mishandelde kind. Ze roepen op om kinderen niet alleen te behandelen met medicatie, maar er ook echt voor een kind te zijn. Om te voorkomen dat kinderen hun verhaal steeds opnieuw moeten vertellen aan de leerkracht, de politie, jeugdzorg en dokters moet beter worden samengewerkt.

Toekomst

De brief eindigt met: 'Leden van de Staten-Generaal, jullie noemen kinderen de toekomst van Nederland. Wij willen niet jullie toekomst zijn. We zijn er nu. En hebben nu jullie steun en bescherming nodig.'

(bron: www.kinderopvangtotaal.nl)

Kinderrechtenmonitor 2012 : adviezen aan de kindermishandelaar

M.R. Bruning; Y.N. van den Brink; M.P. de Jongde Kruijf; ... [et al.]. - Leiden : Universiteit Leiden, 2012

De kinderrightsmonitor meet of de kinderrights, vastgelegd in het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, in Nederland worden nageleefd. Met een half miljoen kinderen gaat het niet goed, bijvoorbeeld doordat zij te maken hebben met kindermishandeling en armoede. De kindermishandelaar pleit voor het verplicht stellen van een kind- en jongereneffectrapportage bij wetsvoorstellen die invloed hebben op kinderen en jongeren.

www.nji.nl

WWW.KORCZAK.NL voor veel informatie over Korczak. Kijk onder actueel om alle recente berichten te lezen. Hier plaatsen wij ook graag uw bijdra-

gen. Mail deze naar Joop Berding (jwa.berding@ziggo.nl).

NIEUWE PUBLICATIES

Jaarbericht kinderrights 2012

In dit jaarbericht wordt door UNICEF Nederland en Defence for Children de stand van zaken op het terrein van jeugdstrafrecht, vreemdelingenbeleid, kindermishandeling, jeugdzorg en uitbuiting weergegeven. De bepalingen uit het VN-Kinderrechtenverdrag vormen het uitgangspunt.

Gelukkig gaat het met veel kinderen goed, maar er is nog steeds een groep kinderen waar het niet goed mee gaat of dreigt te gaan. Dat zou zo'n 500.000 kinderen betreffen. In dit jaarbericht wordt de situatie van deze kwetsbare kinderen geschetst en worden aanbevelingen gedaan deze te verbeteren.

Migratie

Gesignaleerd worden nog de volgende problemen:

- Ongedocumenteerde jongeren kunnen geen stage lopen;
- langdurig verblijf in Nederland is nog altijd geen verblijfsgrond voor kinderen in de Vreemdelingenwet;
- het gezinsmigratiebeleid wordt alleen maar strenger, er zijn nog altijd kinderen, die geen onderdak krijgen;
- in het terugkeerbeleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen ontbreken een individuele belangenafweging en monitoring na terugkeer.

Jeugdstrafrecht

Het blijkt dat het kabinet bijna alle vorige aanbevelingen naast zich neer heeft gelegd. Nog steeds is er het risico dat zestien- en zeventienjarigen via het volwassenenstrafrecht kunnen worden berecht wat tot een aanzienlijke verzwaring van de straffen kan leiden. In de eerste dagen van het strafproces ontbreekt het aan specifiek kindgericht beleid. Er wordt bij het maken van wetgeving nog onvoldoende gekeken naar het belang van het kind. Bijna driekwart van de kinderen brengt zijn voorarrest door in een justitiële jeugdinstelling en slechts 61 procent van de zaken wordt binnen zes maanden afgedaan.

Kindermishandeling

Het overheidsbeleid schiet nog tekort in visie, coördinatie en daadkracht. Een landelijk dekkend aanbod aan gespecialiseerde hulpverlening voor kinderen die slachtoffer zijn van kindermishandeling en voor hun ouders ontbreekt nog. Genoemd worden preventie, bevorderen deskundigheid, aandacht voor risicogroepen, regionaal opzetten van

multidisciplinaire teams en investeren in de strafrechtelijke aanpak van kindermishandeling. Er kan nog veel verbeteren om er voor te zorgen dat ieder kind veilig en gezond kan opgroeien.

Uitbuiting

Als punten van zorg worden genoemd:

- Structurele aandacht voor minderjarige slachtoffers;
- training medewerkers in het herkennen van signalen, omgaan met minderjarige slachtoffers, adequate informatievoorziening en de procedure, die ze dienen te volgen;
- een juridische basis voor de opvang van minderjarige buitenlandse slachtoffers;
- belang van het kind voorop stellen bij beslissingen over verblijfsrecht van buitenlandse minderjarige slachtoffers van mensenhandel;
- voorlichting op scholen;
- hulpverlening aan kinderen wier beeldmateriaal van het seksueel misbruik op internet te zien is;
- structurele samenwerking met landen waar Nederlanders heen reizen om kinderen seksueel te misbruiken.

Jeugdzorg

Met nadruk wordt er op gewezen dat de rechtspositie van jongeren in de gesloten jeugdzorg ten opzichte van 2010 niet is verbeterd. Verder zijn er nog steeds veel kinderen die onnodig lang wachten op passende jeugdzorg. Ook worden de meningen en ervaringen van kinderen zelf tot op heden niet betrokken bij de stelselherziening. Hun belang wordt niet bij alle beslissingen voorop gesteld.

Exemplaren van dit jaarbericht zijn te downloaden van: www.defenceforchildren.nl of www.unicef.nl

Jan van der Born

Korczak Jubileumfestival 2012

Op 6 oktober j.l. werd in het Kinderrechtenhuis te Leiden de speciale jubileumconferentie van de Janusz Korczak Stichting gehouden. Een bijzonder jubileum waarbij: 1912 – 1942 – 1982 en 2012 centraal stonden. In 1912 startte Korczak in Warschau met het weeshuis Dom Sierot; in 1942 werd hij met de kinderen van “zijn” weeshuis weggevoerd uit het getto van Warschau naar Treblinka en werden allen op gruwelijke wijze vermoord; in 1982 werd de Nederlandse Korczak stichting opgericht en in 2012 is het gedachtegoed van Korczak uiterst actueel en springlevend.

Het programma van dit speciale Korczakfestival kende vele hoogtepunten: op indringende wijze werd stil gestaan bij de geschiedenis van 1912 en die van 1942. Maar er waren vooral vele onderdelen waarbij de actualiteit van Korczak aan bod kwam: wat betekent zijn denken voor onze wereld en hoe kunnen wij zijn woorden “Wij geven je het verlangen naar een betere wereld” voor de kinderen van nu waarmaken?

Met bijdragen van Micha de Winter, Luc Stevens, Jan Willems, jongeren van Kinderrechten.NU, de Ghana-werkgroep, kinderen van basisschool De Vuurvogel uit Amersfoort en van het Nasz Dom-kamp Nederland en vele andere medewerkers werden de bezoekers ondergedompeld in een bad vol inspiratie. Ook werd een nieuwe uitgave van 'De republiek der kinderen' van Janusz Korczak gepresenteerd, dat door René Görtzen op voortreffelijke wijze is vertaald.

Tijdens het feestelijke avondprogramma werd ieder verrast door prachtige bijdragen van Karel Eijkman, Moniek Nusselein en de zang en muziek van Shura Lipovsky.

Het festival werd geopend door de Poolse ambassadeur Jan Borkovski die melding maakte van het feit dat in Polen het jaar 2012 uitgeroepen is tot Korczakjaar! Andere speciale hoogtepunten waren het afscheid van Theo Cappon als voorzitter van de stichting die bij deze gelegenheid een **speciale Koninklijke onderscheiding** kreeg en het stokje doorgaf aan Arie de Bruin.

Ook werd afscheid genomen van Mia van Gulik, die jarenlang penningmeester is geweest van de Korczakstichting

Kortom, een geweldige dag waar eens te meer duidelijk werd dat de Korczak Stichting in Nederland springlevend is!

OPROEP

Nieuws van de Janusz Korczak Stichting per email ontvangen?
Mail uw emailadres aan ons door:
info@korczak.nl

Colofon

'Het Janusz Korczak Bulletin' is een uitgave van de Janusz Korczak Stichting en verschijnt 2x per jaar

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met het secretariaat:

Postbus 70048
1007 KA Amsterdam
tel. 020 644 70 18
fax 020 644 81 54
info@korczak.nl
www.korczak.nl

Redactie Inge Smit, Theo Cappon en Anouk Brink
Foto's Joop Berding
Opmaak Serge van Maris

Deze nieuwsbrief kunt u ook via uw e-mail ontvangen, stuur hiervoor een e-mail naar info@korczak.nl onder vermelding van Janusz Korczak Bulletin